ततश् च 'अहम् इह 'आयातो बुद्ध्वा त्वन्नाम तन्मुखात्,
ताम् अन्वेष्टुं ततो गच्छ शीघ्रं नागस्थलं प्रति । 159
इत्य् उक्तो लुब्धकेन 'आशु स श्रीदत्तस् ततो ययौ,
तं च नागस्थलं प्रापद् अपरेद्युर् दिनात्यये । 160
भवनं विश्वदत्तस्य प्रविश्य 'अथ विलोक्य तं
ययाचे, देहि मे भार्यां लुब्धकस्थापिताम् इति । 161
तच् छ्रुत्वा विश्वदत्तस् तं श्रीदत्तं निजगाद सः,
मथुरायां सुहृन् मे ऽस्ति ब्राह्मणो गुणिनां प्रियः । 162
उपाध्यायश् च मन्त्री च शूरसेनस्य भूपतेः,
तस्य हस्ते त्वदीया सा गृहिणी स्थापिता मया । 163
अयं हि विजनो ग्रामो न तद्रक्षाक्षमो भवेत्,
तत् प्रातस् तत्र गच्छ त्वम्, अद्य विश्रम्यताम् इह । 164
इत्य् उक्तो विश्वदत्तेन स नीत्वा 'अत्र 'एव तां निशां,
प्रातः प्रतस्थे, प्रापच् च मथुराम् अपरे दिने । 165
दीर्घाध्वमलिनस् तस्मिन् नगरे वहिर् एव सः
स्नानं चक्रे परिश्रान्तो निर्मले दीर्घिकाजले । 166
तत एव 'अम्बुमध्याच् च वस्त्रं चीरनिवेशितं
प्राप्तवान् अञ्चलग्रन्थिबद्धहारम् अशङ्कितं । 167
अथ तद् वस्त्रम् आदाय स तं हारम् अलक्षयन्
प्रियां दिदृक्षुः श्रीदत्तो विवेश मथुरां पुरीं । 168

Digitized by Google